

زنان

و

علتیلیم و تربیت

تلوزیون، کامپیوتر، ماهواره و خلاصه به عصر تکنولوژی پیشرفتی رسید، شایان تقدیر است. اما متأسفانه امروزه با این واقعیت مواجهیم که عده‌کثیری از مردم سراسر دنیا قادر به خواندن و نوشتن نیستند. براساس اطلاعات یونسکو تقریباً یک میلیارد نفر از مردم جهان بیساد هستند. یعنی یک سوم از ساکنان کره زمین توانایی خواندن متون مكتوب را ندارند و اهمیت این امر از نظر آنان پوشیده است. یک فرد بیساد ملزم به انتقال سنتی آداب و رسوم زندگی است، بدون آن که هیچ پیشرفته داشته باشد.

در بسیاری از تحقیقات علمی به اثبات رسیده است که میان بیسادی و فقر همبستگی مشبّتی وجود دارد. حدود ۹۸٪ از کل بیسادان دنیا در کشورهای درحال توسعه زندگی می‌کنند. برخی از کشورهایی که تقریباً نیمی یا حتی بیشتر مردم آن بیسادند عبارتند از: سودان ۷۲٪، پاکستان ۶۵٪، بنگلادش ۴۶٪، نیجریه ۴۹٪، هند ۷۵٪، مصر ۵۱٪، آفریقای شرقی و مرکزی ۵۰٪ و ایران با ۴۶٪ بیساد بعداز آنها قرار می‌گیرد.^۱

توجه به تعداد زنان بیساد در برخی از کشورها، مسئله بیسادی را جدی تر و حادتر نمایان می‌سازد. از هر صد نفر بیساد در کشورهای درحال توسعه، در حدود ۷۰ نفر از زنان و دختران هستند. مقایسه آماری از سال ۱۹۶۰، بیانگر رشد مداوم بیسادی زنان است. در سال ۱۹۶۰ از هر صد نفر بیساد، ۵۸ نفر و در سال ۱۹۷۰ از هر صد نفر بیساد، ۶۰ نفر را زنان تشکیل می‌دادند. در سال ۱۹۸۵ از هر صد نفر بیساد، ۶۳ نفر زن بودند و امروزه این رقم به

نوشتۀ: خانم دکتر آویله پاشالیچ کرسو
استاد دانشگاه سارایوو

ترجمۀ: صادق صالحی

تقریباً از پنج هزار سال پیش انسان توانست آنچه را که می‌گوید بنویسد و آنچه را که می‌نویسد، بخواند. بنابراین از هزاران سال پیش اجداد انسان می‌دانستند که چگونه به طرق مختلف، زندگی و هستی شان را به صورت رمز درآورده، رموزش را دریابند. آن کمال فرهنگی که بیانگر تجربه و دانش یک نسل و هدف‌ش مفید بودن برای نسل بعدی است توانست بر پیشرفت کل تمدن بشری تأثیر گذارد. سعاد آموزی به عنوان یک نماد، اساس هرگونه آموزش منظم قرار گرفت. ابداع کتابت و قرائت که از طریق آن انسان به عصر هوایپما،

تغییر دهیم. (هرچند که در کشورهای غربی دختران سعی می کنندبا پوشیدن شلوارهای جین و کوتاه کردن موها و پسران بابلند نگاه داشتن موهای خود، از تمایزات میان مردان و زنان بکاهند)، اما به هر حال، بر حسب نقشهای جسمانی و بیولوژیکی، زن، زن باقی می ماند و مرد، مرد.

آیا این تمایزات آشکار بیرونی میان زن و مرد، باعث تفاوت‌های درونی در فضای ذهنی آنان می شود؟ آیا می توانیم برخی از عقاید را پذیریم که زنان و دختران نسبت به مردان و پسران از قوای ذهنی کمتری برخوردارند؟ از دیدگاه برخی از جدایی طلبها و جدایی- طلبان محافظه کار، پاسخ هردو سؤال ثابت خواهد بود. اما همه تحقیقات علمی و ژنتیکی تأیید می کند که بین مغز زن و مرد و نیز میان قابلیت های ذهنی مرد و زن هیچ گونه تفاوتی وجود ندارد. همچنین تحقیقات و داده های

حدود ۷۰ نفر می رسد.^۲

حتی زنان تحصیل کرده از نظر میزان تحصیلات به طور بارزی پایین تر از مردان قرار دارند. این امر در کشورهای پیشرفته غربی نیز دیده می شود. این عقب ماندگی زنان در سراسر دنیا از ۴٪ تا ۳۰٪ در مقایسه با مردان متفاوت است.^۳

بدون انجام هرگونه تحقیقات یا مطالعات خاصی، ما می توانیم بعضی از تفاوت های موجود میان مردان و زنان را بر شماریم. بدن زن متناسب با وظيفة مادری و تولید مثل آفریده شده و بدنه مرد متناسب با انجام کارهای جسمانی سخت و نیز محافظت و دفاع از خانواده است. این تفاوت های طبیعی و بیولوژیکی (زیستی) مشخص کننده کارکردهای اصلی تولید مثل بوده، مبتنی بر اهداف ویژه ای است. ما نمی توانیم خصوصیات و شیوه های زیستی زن و مرد را

دید ارتقای اجتماعی، زیرا تمامی پست های سیاسی، مدیریتی و سایر پست های مهم، خصوصاً در کشورهای در حال توسعه، در اختیار مردان بوده، دستمزد زنان نیز همیشه کمتر از مردان است).

۴- فقدان انگیزه تحصیلی در خود زنان (زن خود در مواجهه با موانع موجود در خانواده و جامعه، از تحصیل خود داری می ورزد). براساس این شناخت، می توانیم نتیجه بگیریم که بسیاری از تمایزات غیر بیولوژیکی، میان زنان و مردان ناشی از سطوح مختلف تعلیم و تربیت است که خود موجب تمامی نابرابریهای دیگر می شود.

چنانچه عقاید زنان را مورد بررسی قرار دهیم، خواهیم دید که بسیاری از آنها از پایگاه واقعی شان در خانواده و جامعه اظهار رضایت می کنند. به عبارت دیگر حتی اگر آنها بی سواد هم باشند، باز هم نیاز واقعی خود را به

تجربی زیادی وجود دارد که نشان می دهد یک زن می تواند هر سطح تحصیلی را با موفقیت مشابه مرد به اتمام رساند، و نیز می تواند هر نوع شغلی را که انتخاب می کند با موفقیت انجام دهد. امروزه، پایین تر بودن آشکار سطح تحصیلات زنان، به هیچ وجه نمی تواند به موضوع ژنتیک مربوط باشد. تمایزات فعلی میان مردان و زنان می تواند صرفاً محصولی از عوامل اجتماعی مختلف، موانع و فقدان انگیزه در زنان باشد. به عنوان مثال:

۱- فقدان انگیزه و ممانعت از تحصیل در خانواده پدری (دختران، به خاطر انجام کارهای خانه و ازدواج زودرس، از مدرسه رفتن محروم می شوند).

۲- فقدان انگیزه و ممانعت از تحصیل در خانواده شوهر (به خاطر وظایف مادری، خانه داری، تسلط شوهرها وغیره)

۳- فقدان انگیزه تحصیلی در جامعه (عدم

فرزندانشان را تضمین خواهیم کرد.
بنابر آنچه که گفته شد می توان به تابع
زیر دست یافت:

مادر تحصیل کرده بر سطح تحصیلات
فرزندانش اثر می گذارد.

مادر تحصیل کرده از نظر خانه داری
کارآمدتر است و فرزندانی تندرنست و با
تغذیه ای بهتر پرورش می دهد.

مادر تحصیل کرده زندگی شخصی مفیدتر
و مطلوبتری دارد.

مادر تحصیل کرده شانس بیشتری برای
پیوند بازندگی اجتماعی دارد.

مادر تحصیل کرده خودش را مظلوم و دارای
نقش ثانویه نمی داند.

سخن آخر اینکه کاهش بیسوسادی و افزایش
سطح تحصیلات در میان زنان کشورهای در
حال توسعه، قبل از هر چیز نیازمند تصمیم گیری
اجتماعی قطعی و بسیار قوی است. در ضمن،
علیه برسیاری از تعصبات فرهنگی و سنتی که
در برابر تحصیل زنان وجود دارد، ضروری می
نماید. البته زنان نیز می بایست افکار و شیوه
نگرشان را نسبت به امر تحصیل تغییر دهند.

تحصیل ابراز نخواهد کرد.

چرا تحصیل ضروری است؟

دستاوردهای تحصیل و آموزش برای
هر یک از اعضای خانواده، بویژه مادر، چیست؟
اگر این مقاله تا کنون نتوانسته است آنچنان که
باید فایده آموزش را بیان کند، اجازه بدهد
تا کمک نماییم که:

بررسیهای علمی ثابت کرده است که سطح
تحصیلات مادر موجب برانگیختن فرزندان
می شود تا حداقل برای رسیدن به میزان
تحصیلات مادرشان، تلاش کنند. همچنین
تحقیقات مذکور نشان داده است که ارتباط بین
سطح تحصیلات مادر و فرزندان معنادارتر است.
اگر همیشه فرزندان بخواهند به سطح
تحصیلات مادر یا بالاتر از آن دست یابند،
شاید بتوانیم کلید حل مشکل بیسوسادی در میان
بزرگسالان و قبل از همه مادران را پیدا کنیم. به
بیان دیگر اگر ما موفق شویم که ۱۰ یا ۲۰٪ از
مادران را دریک کشور با سواد آموزی میان
خود بخود افزایش سواد آموزی میان

منابع:

- 1 - NASCIMENTO G., L'AN ALPHABETISME EN CHIFFRES, UNESCO,
BUREAU INTERNATIONAL D'EDUCATION, PARIS 1990, P.6 -9.
- 2 - LIND A., MOBILISER LES FEMMES POUR L'ALPHABETISATION
UNESCO, B.L.D., PARIS 1990, P.2
- 3 - UNESCO, EQUALITY OF EDUCATIONAL OPPORTUNITY FOR
GIRLS AND WOMEN, UNESCO, PARIS 1989.